

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
Factors Influencing Tourism Decisions In Pattaya, Chon Buri Province
Of Foreign Tourists

ชญาพรเพ็งหิรัญ
สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Chadaporn Phenghiran
E-mail: chadaporn.phr@gmail.com
Department of Accounting, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand.
Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University, Thailand.
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2) เพื่อศึกษาการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยาและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยา จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test แบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยาและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่มีเพศต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยาและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่มีเพศต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทั้งด้านปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดันไม่ต่างกัน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยาและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยรวมต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยาและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้

เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ด้านปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดันต่างกัน พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว และระยะเวลาในการท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ด้านปัจจัยดึงดูด พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ด้านปัจจัยดึงดูด พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ด้านปัจจัยผลักดัน พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ ระยะเวลาในการท่องเที่ยว และความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ด้านปัจจัยผลักดัน พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ ระยะเวลาในการท่องเที่ยว และความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

คำสำคัญ : การตัดสินใจในการท่องเที่ยว ; ข้อมูลส่วนบุคคล ; พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the decision making in tourism of Pattaya, Chon Buri Province of foreign tourists 2) to study the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists Classified by personal data 3) to study tourists behavior that influences the decision to travel in Pattaya, Chonburi Province Of foreign tourists

The sample group used in this research is 400 foreign tourists who come to Pattaya and foreign tourists who used to travel in Pattaya by using questionnaires as a tool for data collection. The statistics used in the analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation. Hypotheses were tested using t-test, One-Way Anova and statistical analysis. If the differences were found, they were compared in pairs. By means of LSD and multiple regression statistics

The hypothesis testing found that the foreign tourists visiting Pattaya and foreign tourists who used to travel in Pattaya of different gender making the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists overall is no different. Considering in each aspect, it is found that foreign tourists visiting Pattaya and foreign tourists who have traveled to Pattaya of different sexes Making the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists both pull factors and push factors are not different. Foreign tourists visiting Pattaya and foreign tourists who have traveled to Pattaya aged Different levels of education, marital status, and average monthly income make the decision to travel to Pattaya, Chonburi Of foreign tourists overall different when considering in each aspect, it was found that foreign tourists visiting Pattaya and foreign tourists who have traveled to Pattaya aged different levels of education, marital status, and average monthly income make the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists Both

pull factors and driving factors are different. Tourist behavior is the number of people traveling together and travel time Influencing the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists attractiveness factor Tourist behavior such as frequency of tourists visiting does not influence the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists attractiveness factor Tourist behavior is the number of people traveling together Influencing the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists push factors Tourist behavior such as travel duration and the frequency of travel does not influence the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists push factors Tourist behavior is the number of people traveling together Influencing the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists Tourist behavior such as travel duration and the frequency of travel does not influence the decision to travel to Pattaya, Chonburi Province of foreign tourists

Keyword : Travel in tourism ; Personal information ; Tourist behavior

บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทย การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ สะท้อนจากอันดับในดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2562 โดย World Economic Forum เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลกที่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติจำนวนมากนิยมเดินทางมาสัมผัส รวมทั้งยังเป็นจุดหมายยอดนิยมอันดับต้น ๆ ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหลากหลายรูปแบบ มีกิจกรรมท่องเที่ยวที่น่าสนใจให้เลือกทำ มีที่พักชั้นนำมากมาย การคมนาคมสะดวก รวมถึงแหล่งธรรมชาติที่งดงาม เมืองพัทยาก็ถือเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบที่สุดอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยไปพัฒนา เป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดนโยบายและกำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยา ซึ่งไม่สามารถรู้จำนวนประชากรที่แน่นอนได้ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงได้จากการเปิดตารางหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) เพื่อกำหนด

จำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษา ซึ่งการเปิดตารางหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จะเปิดตารางที่ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ 0.05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ได้แก่ ปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดัน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว และความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว (ต่อปี)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

สมมติฐานงานวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน น่าจะมีการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติแตกต่างกัน

2. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว น่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

2. เพื่อทราบถึงการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยว

ชาวต่างชาติ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

3. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากหลากหลายแหล่งที่มา ซึ่งสามารถจำแนกเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550) ได้ให้คำจำกัดความของลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา องค์กรประกอบ เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมนำมาใช้ในการแบ่งส่วนการตลาด รวมทั้งทำให้ง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรทางด้านอื่น ๆ

ภทธีรา ประพฤตธรรม (2559) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์เป็นปัจจัยที่นิยมนำมาใช้ศึกษามากที่สุดในการแบ่งส่วนการตลาดตามกลุ่มผู้บริโภคโดยอาศัยตัวแปรศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ศาสนา ขนาดครอบครัว หรือวงจรชีวิตครอบครัว เพราะจะทำให้การตลาดสามารถประเมินขนาดของตลาดเป้าหมายได้ตามสัดส่วนที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

จุฬารัตน์ ฮาร์ล (2557) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ความถี่ในการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว เหตุผลหลักในการตัดสินใจด้านการท่องเที่ยว ผู้มีส่วนร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว

อาภาวรรณ ทองมา (2561) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ยานพาหนะที่ใช้เดินทาง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ท่องเที่ยว (ต่อคนต่อครั้ง) ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ผู้ที่ร่วมเดินทางมาด้วย และบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจในการท่องเที่ยว

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจในการท่องเที่ยว แบ่งออก 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดัน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูด

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) ได้กล่าวถึง ปัจจัยในการเดินทางท่องเที่ยวของแต่ละคนจะเกิดจาก ปัจจัยดึงดูด ปัจจัยดึงดูดจะทำให้ตัดสินใจในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว มักเริ่มจากการตอบสนองทางร่างกายเป็นอันดับแรก และต่อจากนั้นจะต้องการความตื่นเต้น แต่เน้นความปลอดภัย หลังจากนั้นจะต้องการสร้างสัมพันธ์ภาพ ตามด้วยความต้องการสร้างความภาคภูมิใจและสุดท้าย คือ ความต้องการความสมบูรณ์และความสุข

ธฤติมา อัญญะพรสุข (2559) ได้กล่าวว่า ปัจจัยดึงดูด หมายถึง ปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ด้วยวิธีการใดการหนึ่ง เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจได้ง่ายขึ้นในการเลือกจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยว ได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยว ความปลอดภัย โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และภาพลักษณ์ เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยผลักดัน

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) ได้กล่าวถึง ปัจจัยในการเดินทางท่องเที่ยวของแต่ละคนจะเกิดจาก ปัจจัยผลักดัน กล่าวคือ ปัจจัยผลักดัน ทำให้เกิดแรงจูงใจของความต้องการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ความต้องการตอบสนองการพักผ่อนของร่างกาย ความต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ รุนแรง หรือความเครียด ความต้องการพบสิ่งแปลกใหม่ในสถานที่ต่าง ๆ ความต้องการความภาคภูมิใจในการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ความต้องการการศึกษาวัฒนธรรม ชนชาติ และการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ความต้องการทำใจจากเรื่องราว ๆ ที่เคยประสบมา และความต้องการหาโอกาสเข้าสู่สังคมใหม่

ธฤติมา อัญญะพรสุข (2559) ได้กล่าวถึง ปัจจัยผลักดัน หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากความต้องการส่วนบุคคล หรือจากตัวผู้เดินทางที่กระตุ้นให้เกิดอุปสงค์ในการเดินทาง ความต้องการในการท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว เช่น ความพึงพอใจ ประสบการณ์ และความประทับใจในการท่องเที่ยวครั้งล่าสุดนั่นเอง ปัจจัยผลักดัน ประกอบไปด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการเพื่อให้โอกาสในการเข้าสู่สังคม ความต้องการที่จะศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรม ชนชาติ และการดำรงชีวิตที่แตกต่างไปจากถิ่นที่อยู่อาศัยเดิม ความต้องการความภาคภูมิใจที่ได้เดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ และความต้องการพบสิ่งใหม่ ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทวีลาภ รัตนราช (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงสัมผัสวัฒนธรรม ในรูปแบบโฮมสเตย์ชุมชนบ้านคลองเรือ อำเภอยะรัง จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญที่สุด เพื่อหาความรู้และประสบการณ์ โดยมีเพื่อนมีอิทธิพลในการท่องเที่ยว ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 2 คืน ซึ่งมีความถี่ในการท่องเที่ยว 1 - 2 ครั้ง/ปี นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงสัมผัสวัฒนธรรมในรูปแบบโฮมสเตย์

โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นเพศชายและเพศหญิง และที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงสัมผัสวัฒนธรรมในรูปแบบโฮมสเตย์ โดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกันและที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงสัมผัสวัฒนธรรมในรูปแบบโฮมสเตย์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จุฑาภรณ์ ฮาร์ล (2557) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้าน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และถิ่นกำเนิด และพฤติกรรมการท่องเที่ยวในต่างประเทศ ทุกด้าน ได้แก่ ความถี่ในการท่องเที่ยวในประเทศไทย ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศ เหตุผลหลักในการตัดสินใจด้านการท่องเที่ยวในต่างประเทศ ผู้มีส่วนร่วม ตัดสินใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในต่างประเทศ และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจ เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และแรงจูงใจในการ เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยทุกด้าน ได้แก่ ปัจจัยสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ปัจจัยวัฒนธรรม ปัจจัย การบริการด้านการท่องเที่ยวและอสังหาริมทรัพย์และปัจจัยอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาว ต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ธฤติมา อัญญะพรสุข (2559) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยและกระบวนการตัดสินใจเลือกเดินทาง มาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยววัยสูงอายุชาวยุโรป ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยดึงดูดในการเลือก เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว และด้านวัฒนธรรม และประเพณี ตามลำดับ ส่วนปัจจัยผลักดัน คือ ด้านการเดินทางเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย ด้านการเดินทางเพื่อศึกษาเรียนรู้ และเติมเต็มความต้องการของตนเอง และด้านการเดินทางเพื่อเข้าสู่สังคม ตามลำดับ โดยมีความสำคัญในภาพรวมทั้งสองปัจจัยอยู่ในระดับมาก

อาภาวรรณ ทองมา (2561) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มี ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวมีระดับความต้องการของ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งจากการพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวที่ เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยมีปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจมาท่องเที่ยว อยู่ใน ระดับมากที่สุด มี 2 ด้าน คือ 1. ด้านสถานที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และ 2. ด้านราคาสินค้าและบริการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจมาท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก มี 5 ด้าน คือ 1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2. ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3. ด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต 4. ด้านการส่งเสริมการตลาด และ 5. ด้านความต้องการส่วนบุคคล

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ประชากรในภาควิชาวิจัย ครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยว เมืองพัทยา จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน แบบสอบถามเป็นลักษณะแบบมีคำตอบ ให้เลือก (Multiple Choices) โดยมีจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว และความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว (ต่อปี) เป็นคำถามแบบเติมตัวเลข มีข้อความทั้งหมด 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดัน เป็นคำถามเพื่อประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) มีข้อความทั้งหมด 20 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเป็นคำถามแบบเติมคำ เกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเคยพบในระหว่างท่องเที่ยวเมืองพัทยา รวมถึงข้อเสนอแนะในการแก้ไขและปรับปรุง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ และค่าความถี่ ในการวิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ตัวแปรพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว และความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว (ต่อปี) และการวิเคราะห์ ตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ประกอบด้วย ปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดัน

2. สถิติอนุมาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ด้านเพศ โดยการใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 เพื่อศึกษาการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช้วิธีของ LSD

2.3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้แก่ จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว และความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว (ต่อปี) โดยการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีความคิดเห็นระดับมาก ในด้านปัจจัยดึงดูด และความคิดเห็นระดับปานกลางในด้านปัจจัยผลักดัน

2. ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

2.1 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีเพศต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา โดยรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีเพศต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยาด้านปัจจัยดึงดูดและด้านปัจจัยผลักดัน ไม่ต่างกัน

2.2 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา โดยรวมต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน ทั้งด้านปัจจัยดึงดูด และด้านปัจจัยผลักดัน ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

3.1 จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา โดยรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ทั้งด้านปัจจัยดึงดูด และด้านปัจจัยผลักดัน

3.2 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา โดยรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จะพบว่า ระยะเวลาในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ด้านปัจจัยดึงดูด แต่ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ด้านปัจจัยผลักดัน

3.3 ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา โดยรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ทั้งด้านปัจจัยดึงดูด และด้านปัจจัยผลักดัน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยทำการสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดในการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา โดยรวมในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย และความสะอาด รองลงมา คือ ทรัพยากรธรรมชาติ และสถานที่พักผ่อนมีหลากหลาย ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และความสะอาดในการเดินทางนั้นมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ รวมถึงด้านทรัพยากร สถานที่พักผ่อนมีหลากหลาย ย่อมทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจในการเดินทางง่ายขึ้น สอดคล้องกับวิจัยของเมตตา ธนินนท์ (2560) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวบ้านบางเขน” ได้สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจด้านสิ่งดึงดูดใจมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการด้านคมนาคม และด้านการต้อนรับ และสอดคล้องกับวิจัยของ อาภาวรรณ ทองมา (2561) ได้ศึกษาวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ได้สรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจมาท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ 1. ด้านสถานที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 2. ด้านราคาสินค้าและบริการ และอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ 1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3. ด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต 4. ด้านการส่งเสริมการตลาด 5. ด้านความต้องการส่วนบุคคล

1.2 ปัจจัยผลักดัน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความเห็นในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา โดยรวมระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพื่อต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ ว่าง่าย หรือความเครียด คือ เพื่อตอบสนองความต้องการในการพักผ่อน และเพื่อต้องการหาโอกาสเข้าสังคมใหม่ หรือสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่ ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ชาวต่างชาติส่วนใหญ่มาเที่ยวเมืองพัทยา เพื่อต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ ว่าง่าย หรือความเครียด คือ เพื่อตอบสนองความต้องการในการพักผ่อน และต้องการเพื่อเข้ากับสังคมใหม่ หรือสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของเมลด้า ธนินนธ์ (2560) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวบ้านบางเขน” ได้สรุปว่า ค่าเฉลี่ยด้านความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวันมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ความต้องการที่จะสัมผัสสธารยกรรมกรุงเทพฯ และความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับวิจัยของ เลิศพร ภาระสกุล (2560) ศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบแรงจูงใจปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดในการมาท่องเที่ยวประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศยุโรป กลุ่มประเทศอเมริกา และจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน” ได้สรุปว่า แรงจูงใจปัจจัยผลักดันที่สำคัญมากที่สุด 2 อันดับ สำหรับนักท่องเที่ยว จากทวีปยุโรป คือ ความต้องการเติมเต็มความฝันและการเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย และแรงจูงใจด้านการเสริมสร้างสัมพันธ์ภายในครอบครัว แรงจูงใจปัจจัยผลักดันที่สำคัญมาก 2 อันดับแรก ของนักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกา ได้แก่ ความต้องการเห็นสิ่งแปลกใหม่พร้อมเรียนรู้วัฒนธรรมและแรงจูงใจส่วนบุคคล พร้อม ๆ กับการเสริมสร้างสัมพันธ์ภายในครอบครัว แรงจูงใจปัจจัยผลักดันที่สำคัญมากที่สุด 2 อันดับของนักท่องเที่ยวชาวจีน คือ ความต้องการความมีหน้ามีตาและการเติมเต็มความฝันที่จะได้ ท่องเที่ยวต่างประเทศ รองลงมา คือ ความต้องการที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมไทย

2. ผลศึกษาการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

2.1 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีเพศต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา โดยรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีเพศต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ด้านปัจจัยดึงดูดและด้านปัจจัยผลักดันไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ต่างมีการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ในด้านปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดันที่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ธฤติมา อัญญะพรสุข (2559) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยและกระบวนการตัดสินใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยววัยสูงอายุชาวยุโรป” ได้สรุปว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดันในการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยววัยสูงอายุชาวยุโรปไม่ต่างกัน และนักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีกระบวนการตัดสินใจในการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยก้านการรับรู้ถึงความต้องการหรือการรับรู้ปัญหาที่ไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับวิจัยของเมลด้า ธนินนธ์ (2560) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวบ้านบางเขน” ได้สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ

(2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวบ้านบางเขน” ได้สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส ต่างกัน มีแรงจูงใจโดยรวม และรายด้านในด้านปัจจัยดึงดูด และด้านปัจจัยผลักดัน

2.5 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีอาชีพต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา โดยรวมต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีอาชีพต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ด้านปัจจัยดึงดูดและด้านปัจจัยผลักดันต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า แต่ละอาชีพนั้นต่างมีผลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ในด้านปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดันตามความต้องการ วัตถุประสงค์ความชอบ ความปรารถนา การเรียนรู้ ประสบการณ์ของตนที่แตกต่างออกไป ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ จุฑาภรณ์ ฮาร์ล (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้สรุปว่า อาชีพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับวิจัยของ ธฤติมา อัญญะพรสุข (2559) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยและกระบวนการตัดสินใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยววัยสูงอายุชาวยุโรป” ได้สรุปว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดัน ในการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของ นักท่องเที่ยววัยสูงอายุชาวยุโรปไม่ต่างกัน และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีกระบวนการตัดสินใจในการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยด้านการรับรู้ถึงความต้องการ หรือการรับรู้ปัญหาที่ไม่ต่างกัน

2.6 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา โดยรวมต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ด้านปัจจัยดึงดูดและด้านปัจจัยผลักดันต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของแต่ละคนนั้นต่างมีผลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ในด้านปัจจัยดึงดูดและด้านปัจจัยผลักดัน ที่แตกต่างออกไป ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ธฤติมา อัญญะพรสุข (2559) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยและกระบวนการตัดสินใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยววัยสูงอายุชาวยุโรป” ได้สรุปว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกัน มีปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดัน ในการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยววัยสูงอายุชาวยุโรปไม่ต่างกัน และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกัน มีกระบวนการตัดสินใจในการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย ด้านการรับรู้ถึงความต้องการ หรือการรับรู้ปัญหาที่ไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับวิจัยของ เมลดา ธนินันท์ (2560) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวบ้านบางเขน” ได้สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจโดยรวมและรายด้านในด้านปัจจัยผลักดันแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจรายด้านในด้านปัจจัยดึงดูด

3. ผลศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ดังนี้

3.1 จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ทั้งด้านปัจจัยดึงดูด และด้านปัจจัยผลักดัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถตัดสินใจได้ง่ายขึ้นต่อการเลือกสถานที่ในการเดินทาง ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ทวีลาภ รัตนราช (2553) ศึกษาเรื่อง

พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงสัมผัสวัฒนธรรมในรูปแบบโฮมสเตย์ชุมชนบ้านคลองเรือ อำเภอยะไข่ จังหวัดชุมพร ได้สรุปว่า จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสัมผัสวัฒนธรรม ในรูปแบบโฮมสเตย์ชุมชนบ้านคลองเรือ และสอดคล้องกับวิจัยของ จุฑาภรณ์ ฮาร์ล (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้สรุปว่า ผู้มีส่วนร่วมในการเดินทางมาท่องเที่ยว มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

3.2 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จะพบว่า ระยะเวลาในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ด้านปัจจัยดึงดูด แต่ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ด้านปัจจัยผลักดัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ระยะเวลาท่องเที่ยว ไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองของความต้องการของตนในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ สิริรัตน์ นาคแป้น (2555) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ได้สรุปว่า ระยะเวลาในการท่องเที่ยวไม่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในเกาะพะงัน และไม่สอดคล้องกับวิจัยของ จุฑาภรณ์ ฮาร์ล (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้สรุปว่า ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

3.3 ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ทั้งด้านปัจจัยดึงดูด และด้านปัจจัยผลักดัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่มีผลต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ของตน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ อาภาวรรณ ทองมา (2561) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา” ได้สรุปว่า ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยว ซึ่งไม่สอดคล้องกับวิจัยของทวีลาภ รัตนราช (2553) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงสัมผัสวัฒนธรรมในรูปแบบโฮมสเตย์ชุมชนบ้านคลองเรือ อำเภอยะไข่ จังหวัดชุมพร” ได้สรุปว่า ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสัมผัสวัฒนธรรม ในรูปแบบโฮมสเตย์ชุมชนบ้านคลองเรือ

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยท่องเที่ยวเมืองพัทยามีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน ทำให้การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ต่างกัน ดังนั้นต้องให้ความสนใจกับข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวข้างต้น เพราะในการวางแผนกำหนดนโยบายและกำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี นั้น ให้พิจารณาด้านอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นประการสำคัญ

2. พฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ได้แก่ จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งหากแยกเป็นรายด้าน จะเห็นว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ด้านปัจจัยดึงดูด ได้แก่ จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว และ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยว

ชาวต่างชาติ ด้านปัจจัยผลักดัน ได้แก่ จำนวนคนของผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนั้นต้องให้ความสนใจกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้น เพราะในการวางแผนกำหนดนโยบายและกำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี นั้น ให้พิจารณาจำนวนคนของผู้ร่วมเดินทาง และระยะเวลาในการท่องเที่ยว เป็นประการสำคัญ เพื่อให้ตอบสนองพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาเพื่อต่อยอดงานวิจัยครั้งต่อไป ควรมีแบบสอบถามภาษาจีน และภาษารัสเซีย เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียบางคนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ การมีแบบสอบถามภาษาจีน และภาษารัสเซีย จะช่วยให้สามารถเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้หลากหลายสัญชาติมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาในหัวข้อเดียวกันนี้กับนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาติดังกล่าวกับนักท่องเที่ยวชาวไทยว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี น่าจะเป็นประเด็นศึกษาที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว และเป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดนโยบายและกำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จุฑาภรณ์ ฮาร์ล. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ. คว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ธฤติมา อัญญะพรสุข. (2559). ปัจจัยและกระบวนการตัดสินใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยววัยสูงอายุชาวยุโรป. วิทยานิพนธ์ดุสิตบัณฑิตศึกษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ภัทธีรา ประพฤติธรรม. (2559). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางค์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. ค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.
- เมลดดา ธนิตนนท์. (2560). การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวบ้านบางเขน. ค้นคว้าอิสระการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เลิศพร ภาระสกุล. (2560). การเปรียบเทียบแรงจูงใจปัจจัยหลักและปัจจัยตั้งในการมาท่องเที่ยวประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศยุโรป กลุ่มประเทศอเมริกา และจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. ค้นคว้าอิสระการท่องเที่ยวและการโรงแรม, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. วิสัทธิพัฒนา, กรุงเทพฯ .
- อาภาวรรณ ทองมา. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ของนักท่องเที่ยวชาวไทย. ค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รพีวรรณ พิมพ์จันทร์ (2559). ตารางสำเร็จของทาโร ยามาเน่ (Yamane). ค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2563, จาก <https://sites.google.com/site/bb24559r/khnad-khxng-klum-tawxyang-thi-hemaa-sm>